

Sumuvalosta silmään

Vuoden vaikeimmat kelit ovat taas koittamassa. On pimeää ja tihkua. Märkä musta asfaltti imee valot. Hirvet juoksevat hulluina, ja peurat hyppivät hillittömästi. Peltiverstailla on vuoden parhaat ajat.

Syksyllä tarvitaan hyvät valot. Ja vaikeimmilla keleillä vielä sumuvalotkin.

Sumuvalojen käyttö on kuitenkin ajautunut aivan mahdottomaksi. Niitä käytetään kuin joka sään valoja.

Seitsemänkymmentäluvun loppuun oli voimassa asetus auton valojen kahdentamisesta. Kun asensi riittävän lähelle alkuperäisiä valoja lisävalot, ne eivät olleetkaan oikeasti lisävalot vaan valojen kahdennus. Asetuksen mukaan siis auton lähivalojakin pystyi parantamaan kahdentamalla.

Valojen kahdentamissääntö oli järkevä. Sen avulla saatiin tärkeimmät valot eli lähivalot paremmiksi. Oikein asennetut lähivalot eivät tietenkään häikäisseet. Ne paransivat olennaisesti tien varressa tallustelevien mustien jalankulkijoiden ja pientareella kytäävien hirvien havaitsemista.

Kaukovaloja sai silloin kuten nytkin asennella vapaasti lisää. Mutta jo alkupeiräisilläkin kaukovaloilla näkee aivan riittävän hyvin, kun ei ole vastaantulevaa liikennettä häiritsemässä.

Sitten valojen kahdentaminen kiellettiin. Muistan hyvin syynkin. Liikenneministeriön virkamiehet halusivat silloiseen tasa-arvotyylisiin, että kaikilla pitää olla samanlaiset, siis yhtä huonot valot. Ja niin lähivalojen kahdentamisesta tuli rikos.

Mutta sumuvalot sallittiin edelleen. Sumuvaloista tuli vähitellen lisälähivalojen korvike, ja niitä alettiin käyttää jatkuvasti. Kaikki maanteillä ajelvat ovat varmasti huomanneet, että etenkin isot autot ajavat lähes poikkeuksetta sumuvalot päällä.

Toisin kuin kunnolliset lähivalot sumuvalot häikäisevät aina. Ne häikäisevät pirullisesti. Parisen vuotta sitten poliisi aloitti ryhtiliikkeen ja sakotteli sumuvaloja käyttäviä. Mutta se on kuulema lopahtanut.

Mitä me tavalliset häikäistyneet pikkuautoilijat voisimme tehdä. Voisimme vilkauttaa kevyesti pitkiä ja näin kertoa, ettemme tykkää valoistasi.

pajen